



PROGRAMA ELECTORAL



L'HERÈNCIA DEL FRANQUISME

Quan va morir Franco, tots els qui havíem lluitat per la llibertat esperavem que els pobles de l'Estat espanyol conegueren una nova situació de trencament amb el feixisme.

• Lluitàrem tot el que poguerem per aconseguir-ho.

Tot i amb això, la dreta, la burgesia, els polítics franquistes, varen poder més que les classes populars. Varen aconseguir conservar moltes coses del passat franquista. Les Forces armades la policia, els jutges, les presons, la burocràcia estatal, varen continuar en el seu lloc com si res no hagués passat. Avui continuen dempeus moltes de les institucions del franquisme i segueixen a dalt moltes de les persones que manaven aleshores. La diferència és que ara s'anomenen demòcrates.

Als darrers dos anys s'han fet conquestes democràtiques. Són el fruit de la llarga lluita antifeixista dels nostres pobles. No s'ha fet, però, una autèntica ruptura amb el feixisme.

ON ENS PORTA LA POLÍTICA DE CONSENS?

El 15 de Juny de 1977 la majoria de la població va pronunciar-se a favor de l'esquerra. S'expressava així el desig majoritari de superar

el passat franquista, d'obrir una etapa de lluita contra la dreta.

Aquestes esperances foren defraudades. Els partits majoritaris de l'esquerra no han lluitat contra la dreta, s'han unit amb ella en nombroses ocasions, han sigant el **Pacte de la Moncloa** —que ha empitjorat la situació de la classe obrera i ha augmentat l'atur—, han recolzat una Constitució netament favorable per a la dreta i el capitalisme.

Es diu que molta gent està decepcionada. Com no ho ha d'estar! Dia a dia veu com la **política de consens**, és dir, la política de col·laboració amb la dreta, deixa de banda els seus interessos, ignora les seues aspiracions fonamentals i contribueix a reforçar una dreta agressiva, centralista i reaccionària, una bona part de la qual segueix enyorant el feixisme.

Aquesta **política de consens** ha suposat la desmobilització de les treballadores i treballadors, la divisió entre les forces populars, la desorientació de tanta i tanta gent que vol una autèntica política d'esquerres, és a dir, de lluita contra la dreta i el capitalisme.

És en aquestes condicions com la dreta en el Govern s'atreveix a imposar per decret una nova congelació dels sous. És en aquestes condicions com s'ha aprovat amb la benedicció del Partit Socialista i del Partit Comunista, una legislació anomenada **antiterrorista**, que és en realitat una legislació contra la llibertat, una legislació que permet atemptar **legalment** contra els més elementals drets democràtics.

Ja veiem on ens porta el consens.

CAL PRENDRE UN ALTRE CAMÍ

El camí de la lluita per trencar els límits de la reforma dirigida i controlada per la dreta. Una via oposada als pactes amb el poder i que s'ha de recolzar en la mobilització dels sectors populars als que la reforma política de Suárez dona l'esquena.

Cal lluitar per exigir que l'aparell de l'Estat heretat del franquisme siga sanejat mitjançant l'exclusió dels elements més hostils a la democràcia.

Cal lluitar per aconseguir que siguen dissoltes les organitzacions feixistes que pretenen imposar un règim com l'anterior i que siguen prohibits els periòdics que estan fent crides contínues als militars a donar un cop d'Estat reaccionari.

Front els qui demanen més repressió contra el poble basc, recolzem la justa lluita d'Euskadi pel seu dret a l'autodeterminació. La causa del poble basc és la causa de tots els pobles de l'Estat espanyol. Cada victòria del poble basc servirà per eixamplar la democràcia en tot l'Estat espanyol.

Lluitem per aconseguir un referèndum democràtic, mitjançant el qual es pugui elegir lliurement entre la República i la Monarquia, eixa Monarquia que instaurà el règim anterior i que no hem escollit.

Lluitem igualment, per la reforma de la Constitució, per la supressió dels seus trets més antidemocràtics i antipopulars, per l'eliminació dels entrebancs que posa als drets de les persones i dels pobles, per l'ampliació dels drets democràtics col·lectius com és el dret de vaga, per les reivindicacions de les dones que són ignorades pel text actual. Ens varem oposar a la Constitució de la dreta; propugnam l'abstenció el propassat 6 de Desembre. Avui seguim combatent-la.

Aquests objectius poden ser aconseguits. Cal, però, prendre un camí distint: el camí de la unitat de les forces d'esquerra, el camí de la lluita contra la dreta. Per desallotjar-la del Govern. Per fer, en definitiva, una política d'esquerra.

FRONT A LA POLÍTICA D'ATUR I D'AUSTERITAT, LA RESISTÈNCIA OBRERA

El capitalisme travessa per una crisi aguda. Això, però, no ha impedit que durant l'any passat creixeren els beneficis capitalistes. Al mateix temps augmentava en més de doscents mil el número de "parats", arribant a una xifra d'atur que ronda els dos milions de persones. La crisi ha suposat també una disminució del poder adquisitiu dels sous que, amb el vist i plau dels Pactes de la Moncloa, ha assolit l'any passat entre un 6 i un 7 per cent. La crisi afecta en el País Valencià a treballadors i treballadores del tèxtil, metall, "Altos Hornos", sector naval,...

Les classes treballadores no poden acceptar aquesta situació.

Han d'avançar, i poden fer-ho, mitjançant la lluita ferma, generalitzada i sostinguda contra els topes salarials, per unes mesures eficaces contra l'atur i per l'extensió de l'assegurança d'atur a totes aquelles persones que volen treballar i no tenen un lloc de treball,

per l'immediat reconeixement de tots els drets sindicals que el Govern capitalista es nega a reconèixer.

La classe obrera ha de combatre per una reforma fiscal realment progressiva que grave com cal el benefici empresarial; per una orientació dels recursos cap als sectors productius de major rendabilitat social i cap a les zones de l'Estat que més ho necessiten; per l'instauració d'un control obrer i popular, a tots els nivells, sobre el crèdit, la producció i la planificació econòmica; per la realització d'una reforma agrària que pose fi a la penosa situació dels treballadors i treballadores del camp; per la nacionalització dels sectors productius de major importància per al desenvolupament de la producció en funció de les necessitats socials.

CAL MÉS AUTONOMIA I MENYS CONSENS

Què ens ha dut aquest règim de dretes als valencians com a poble? Una Constitució que no satisfà les nostres aspiracions i un Consell que té trampa. Trampa perquè és un Consell sense poders i perquè la dreta hi té majoria encara que el 15 de Juny al País Valencià guanyà l'esquerra.

La dreta ha patrocinat una campanya anticatalanista amb la fi de crear divisió i confusió. L'esquerra representada al Consell li ha deixat la iniciativa, ha estat passiva i contínuament vacil·lant, sense prendre clarament partit en els grans temes que apassionaven al carrer. En conseqüència, segueix sense onejar el Palau de la Generalitat la Senyera històrica del País Valencià: la Senyera quatribarrada.

Del Consell calia esperar una política decididament del costat dels qui són la immensa majoria de la població: les classes treballadores. El que estem veient, però, és com el món empresarial valencià fica cada vegada més els nassos en la seua marxa.

Ja que no tenia poders, per guanyar-los, el Consell havia d'actuar com un organisme de lluita. Tanmateix, ha abandonat la línia de resistència front el poder central que ha caracteritzat el nostre poble durant anys i anys, provocant la desil·lusió i la desmobilització. La política de consens entre l'esquerra i la dreta que formen el Consell és causa directa de tot això.

La consecució dels nostres drets nacionals, dels nostres drets de poble, segueix éssent una tasca pendent.

Lluitem per un País Valencià lliure, que decideisca sobiranament el grau d'autonomia que li cal per exercir el seu dret a l'autogovern i

poder donar solució als seus problemes. El poble valencià té dret a la lliure autodeterminació del seu futur i, en eixe marc, el nostre Partit defensa l'establiment d'una República Federal entre els diversos pobles que componen l'Estat espanyol.



Lluitem per unes institucions de la Generalitat realment democràtiques i progressistes, per una Generalitat que es pose al servei dels homes i les dones que componen les classes treballadores valencianes.

Estem per la normalització de la llengua majoritària al País i que avui segueix oprimida: el valencià, és a dir, la llengua catalana, llengua comuna a catalans, valencians i mallorquins.

Perquè estem en contra de la xenofobia i l'odi entre els pobles, ens oposem a la campanya anticatalanista i a la dreta que la promou. Però ens oposem també perquè considerem que l'establiment d'acords de cooperació sobre cultura, ensenyament i mitjans de comunicació entre les institucions autònomes del País Valencià, Catalunya i Les Illes Balears, reportaria beneficis al nostre poble.

EL CAMP, EL GRAN OBLIDAT

El camp ha estat abandonat a la seua sort. La dreta, durant el franquisme i ara, ha realitzat una política descaradament favorable als grans exportadors, als grans propietaris de terres i a les cadenes monopolistes d'alimentació. La situació de jornalers i llauradors, les condicions de vida del camp no han deixat d'empitjorar, i encara més si les comparem amb les de les ciutats.

És imprescindible assegurar sous estables i molt superiors als actuals per als jornalers i treballadors de magatzems agrícoles; cal estendre els beneficis de la Seguretat Social a tots els sectors camperols; cal garantir preus justos per les collites; promocionar la dona en el camp; millorar en tots el terrenys les condicions de vida de les comarques agrícoles i, en especial, de les més pobres i abandonades de l'interior del País Valencià.

La esquerra ha de recolzar amb tota decisió les justes i sorcos lluites que porten endavant els treballadors i les treballadores del camp valencià.

EN DEFENSA DELS DRETS DE LES DONES

El règim actual no ha canviat la situació de les dones.
L'esquerra no pot mantenir-se passiva davant aquest fet.

Ha de lluitar contra l'atur femení.

Ha d'exigir una millora de la condició de les dones treballadores i de les ames de casa mitjançant la creació de serveis col·lectius **gratuïts** (menjadors, guarderies, llavadors...).

Ha de defensar el dret de les dones a una **sexualitat lliure**, s'ha d'oposar a la identificació entre sexualitat i maternitat. Ha de reclamar que es posen en funcionament centres d'informació i orientació sexual, gestionats per les organitzacions feministes i de dones, i ha d'aconseguir l'aprovació d'una llei sobre l'avortament que garanteixca aquest com un dret fonamental de la dona.

Ha de combatre tota forma de **discriminació en l'ensenyament basada en el sexe** (en el contingut dels llibres de text, en els mètodes d'educació, en l'accés als distints estudis). En l'educació no s'han de fer distincions entre un i altre sexe, com les que avui releguen sistemàticament les dones a una posició inferior. Així mateix ha de rei-

vindicar per a xiquets i xiquetes una informació sexual no masclista des dels primers anys de l'ensenyança.

Ha de lluitar per una llei que prohibesca i penalitze els comportaments masclistes i discriminatoris per a les dones en tots els ordres.

Ha d'aconseguir l'aprovació d'una llei de divorci que considere la situació de discriminació de la dona en la nostra societat i garantezca que la dona divorciada compte amb mitjans econòmics per poder desenvolupar una vida independent.



AMB LA JOVENTUT POPULAR

La joventut popular té raons per estar descontenta.

La meitat de l'atur reconegut oficialment és atur juvenil.

Les organitzacions polítiques de la joventud encara no poden legalitzar-se.

Mentre la majoria d'edat està establerta als 18 anys, els joves de 16 anys poden ser empresonats. Menors per quasi tot però suficientment majors per anar a la presó.

El sistema educatiu divideix, des dels 14 anys, els joves que han d'estudiar una carrera i els que es dedicaran a un ofici manual. Dese-

nes de milers de joves valencians es troben que en l'escola els ensen-
yen en un idioma que no és el que parlen en casa.

Els locals destinats a la joventut s'han reduït a una quarta part
dels que hi havien sota el franquisme. En lloc d'avançar, s'ha anat
endarrera.

MCPV—OEC s'uneix a la joventut que exigeix:

— Treball per a totes i tots els joves, remunerat d'acord amb la
norma "a igual treball, igual salari" i la supressió d'eixa forma de
superexplotació que és l'aprenentatge juvenil.

— Plens drets sindicals per a la joventut treballadora.

— L'aprovació d'un "Codi de Drets de la Joventut" que reco-
nega l'associacionisme juvenil, que condemne les discriminacions
contra la joventut, que establezca la coeducació, que fixe la majoria
d'edat civil i penal als 18 anys, que reconega el dret a l'esport.

— Eliminació de les formes de repressió sexual contra la joventut.

PER UN PAÍS VALENCIÀ HABITABLE I MES SÀ

El capitalisme ha creat un marc de vida que l'esquerra, una es-
querra de veritat, no pot observar amb indiferència. Són de destacar
al País Valencià les desfetes ecològiques que ha patrocinat i que
constitueixen autèntics atemptats al nostre patrimoni col·lectiu.

Cal fer una ordenació del territori més racional. Cal que el poble
valencià definesca el que vol fer amb la seua terra, que es detinga
el creixement de les grans ciutats del País i que s'impulsen uns
municipis més armoniosos.

Cal lliurar una guerra a mort contra l'especulació del sol i de
l'habitatge.

Als nostres municipis s'ha de donar prioritat als vianants, les
bicicletes i els transports públics. Aquests han d'extendre's i millo-
rar-se, de manera que la gent puga viatjar amb més comoditat i segu-
retat, sense tindre que recórrer, de vegades obligatòriament, a mit-
jans de transport individuals, cars i contaminats com l'automòbil.

Cal paralitzar el programa de centrals nuclears i promoure fonts
d'energia més segures. Les obres de la central nuclear de Cofrents
han de ser suspeses.

Hem de defensar la natura, eixe bé que hauria de ser de tots i
que el capitalisme va destruint pòc a pòc. Per això demanem que

s'exiguesquen responsabilitats concretes als autors de les destroces més importants, com és el cas del Saler.

S'han d'incrementar els espais verds a les ciutats així com el número d'instal·lacions esportives, obrint-les al poble.

Aquestes són unes tasques que l'esquerra ha de fer seues. Unes tasques que no assumirà la dreta perquè el seu mòbil no és el benestar de la població sinò aconseguir beneficis per als capitalistes.

EL DRET A LA SALUT

El dret a la vida ha de ser també el dret a viure amb salut.

El dret a la salut exigeix ara mateix, sense més dilació, posar potes per amunt eixa cova de lladres buròcrates i arribistes que és la Seguretat Social.

Còm? Democratitzant el seu funcionament, establint un control dels fons i de la seua administració per part dels organismes representants dels usuaris, descentralitzant la seua organització i passant a dependir, en el nostre cas, de la futura Generalitat.

Per què? Per assegurar-nos que eixos diners, eixa fortuna que és nostra, s'utilitze d'acord amb els nostres interessos; per aconseguir



que la Seguretat Social siga efectivament un organisme al servei de la salut de la població; per assolir una extensió de les prestacions a tots els terrenys, incloent-hi els que actualment no hi són (psiquiatria, anticonceptius, avortament); per a que es creen hospitals a les nostres comarques; per a que la medicina siga no solament curativa sinò també preventiva i rehabilitadora...

La democratització dels serveis sanitaris requereix un control popular de la indústria farmacèutica, dominada per grans empreses capitalistes, molt sovint estrangeres i considerada avui com una indústria lucrativa més.

ENSENYANÇA

Estem en contra de l'actual sistema educatiu per antidemocràtic, antipopular i centralista.

Lluitem per:

- L'escolarització total i gratuïta fins els 18 anys d'edat, amb una ensenyança laica i que unesca la preparació manual i intel·lectual.

- La supressió de l'ensenyança religiosa i privada en general i la generalització de la fórmula d'escola pública, que pressuposa la participació democràtica dels distints sectors socials (ensenyants, pares, alumnes, associacions representatives) i de les institucions autonòmiques i locals.

- La descentralització del sistema educatiu que ha de pertànyer a l'àmbit d'atribucions de la Generalitat i proporcionar una ensenyança arrelada a la realitat del País Valencià i en valencià, és a dir, en llengua catalana.

- Un major percentatge dels pressupostos públics dedicat a la creació de centres d'ensenyança.

La ruptura amb el franquisme en l'ordre cultural reclama urgentment la reforma d'eixe poderós mitjà d'intoxicació que és la televisió. Cal procedir a la descentralització i posar dempeus un sistema de control democràtic del seu funcionament i activitat. Exigim que "Aitana" emitesca varies hores al dia, amb programes en valencià, de contingut progressista i al servei del País.

INDEPENDÈNCIA I NEUTRALITAT EN LA POLÍTICA INTERNACIONAL

En els aspectes fonamentals, el Govern de la reforma ha continuat la política exterior del franquisme.

Cal tallar amb eixa política. Cal una nova política exterior d'independència i neutralitat, de no pertanyer a cap dels dos blocs que avui divideixen el món, la qual cosa implica el fi de la presència de les forces militars i de les bases nord-americanes al nostre territori i el rebuig de l'ingrés a la OTAN.

Cal, així mateix, trencar amb la política franquista al Nord d'Àfrica, i reconèixer d'una vegada per totes la República Arab Saharai Democràtica.

Cal, igualment, posar fi a la complicitat amb els règims més reaccionaris del món, deixar de prestar-los qualsevol tipus d'ajut i molt especialment, cessar tota tramesa d'armes cap a eixos països.

SOM UNA FORÇA REVOLUCIONARIA

Lluitem contra el capitalisme, eixe règim antipopular que inevitablement produeix l'atur, la misèria, la repressió. Eixe règim que produeix feixisme i opressió dels pobles.

Orientem tota la nostra labor cap al triomf de la revolució socialista, que no arribarà sinó al final d'un llarg i dur camí sembrat de lluites i sacrificis.

Lluitem pel socialisme, per una societat que acabe amb les opressions, que acabe amb l'explotació, que pose fi a l'opressió d'uns pobles per altres i de les dones pels homes. El socialisme ha de reposar sobre un poder del poble treballador que assegure les més àmplies llibertats als homes i dones dels nostres pobles. El socialisme significa l'amistat internacionalista entre els pobles dels distints països de la terra i l'eliminació de tota forma d'imperialisme.

LES ELECCIONS TENEN TRAMPA

Un partit com el nostre, republicà, valencianista, revolucionari, comunista, ha d'estar present en tots els terrenys on es manifesta la lluita de classes. Un d'ells el constitueixen les eleccions. Anem a elles per fer escoltar la nostra veu, la vostra, la dels qui combatim per la llibertat i el socialisme.

Anem a les eleccions amb consciència de que estan marcades per nombroses limitacions antidemocràtiques. Estan fetes a la mesura de la dreta.

Que un vot per al Senat arribe a valdre en les zones menys poblades 37 vegades més que en les més poblades i amb un electorat més favorable a l'esquerra, demostra com la dreta en el poder ha sabut agranar cap a casa sense cap mena d'escrúpols. En les eleccions a diputats, igualment, el vot d'un districte de poca població val tres vegades més que el d'un districte molt poblat. No s'aplica el principi democràtic elemental: cada ciutadà un vot. El ciutadà de dretes pot, per dir-ho així, votar varies vegades.

I tot això, per no parlar-ne de les subvencions que van a rebre els partits de dreta i dels préstecs, en les millors condicions, que els concedeix la banca. La política és una inversió rendable per als capitalistes, i qui no té capital —com és el cas d'un partit revolucionari— es veu obligat a competir en absoluta desigualtat de mitjans.

CONSCIENTS D'AQUESTES DIFICULTATS I CONSCIENTS DE LA NECESITAT DE FER ESCOLTAR LA VEU DE L'ESQUERRA QUE LLUITA CONTRA LA DRETA, VOS DEMANEM QUE VOTEU EN LES ELECCIONS PER MCPV-OEC.

ÉS EL MÉS PROFITOS QUE PODEU FER ELS QUI NO VOLEU MÉS POLÍTICA DE CONSENS NI MÉS PACTES DE LA MONCLOA, ELS QUI US HAVEU OPOSAT A LA CONSTITUCIÓ DE LA DRETA, ELS QUI VOLEU RECOLZAR UNA POLÍTICA VERITABLEMENT D'ESQUERRA, CONTRA EL CAPITALISME, CONTRA ELS HEREUS DE FRANCO, PER LA REPÚBLICA, PER L'ALLIBERAMENT DELS NOSTRES POBLES, PELS DRETS DE LES DONES, PER UN PAÍS VALENCIÀ LLIURE I SOCIALISTA.

MCPV-OEC EN EL PARLAMENT

Per a què?

Per fer el que ha vingut fent durant les darreres setmanes el nostre company Patxi Iturrioz, diputat revolucionari basc de les Corts que foren dissoltes en Gener.

Interpelacions, preguntes al Govern, declaracions, recolzament als homes i les dones que lluiten contra la dreta i el capital. I també elaboració de Projectes de Llei que atenguen les aspiracions més sentides pels nostres pobles i que responguen a la necessitat d'aprofundir les conquestes democràtiques.

El nostre Partit ha fet públic el 10 de Gener un **Avantprojecte d'Estatut d'Autonomia del País Valencià** caracteritzat per la seua orientació progressista i valencianista, i per proposar solucions democràtiques avançades. Per defensar aquests continguts a l'hora d'aprovar l'Estatut definitiu, vos demanem el vostre vot.

Patxi Iturrioz, de no haver estat dissolt el Parlament, haguera proposat ja dos Projectes de Llei. Un, de Llei Antifeixista; l'altre, de Llei sobre l'Avortament.

La Llei Antifeixista constava dels següents articles:

Article 1:

Les organitzacions i associacions de caràcter feixista seran prohibides en virtut de la present llei.

Article 2:

Són organitzacions i associacions de caràcter feixista les que en els seus estatuts o en la seua conducta política, declaracions i escrits dels seus dirigents o comportaments dels seus associats, adopten, defensen o difonguen la doctrina característica dels règims feixistes coneguts en la Història, caracteritzada pel belicisme, el colonialisme, el racisme, el nazisme, el corporativisme o l'exaltació constant de les personalitats més representatives dels tals règims antidemocràtics com Hitler, Mussolini, Salazar o el general Franco.

Article 3:

Es consideraran com de caràcter feixista, de manera particular, aquelles que facen apologia dels trets feixistes i repressius del Règim polític que encapçalà el general Franco o que, en la seua acció política actual propugnen la negació de les llibertats ciutadanes o l'accés de l'Exèrcit al poder polític mitjançant un cop d'Estat.

Article 4:

Les organitzacions i associacions de caràcter feixista seran dissoltes per l'autoritat judicial competent.

Els seus dirigents i membres seran jutjats com a tals d'acord amb el que disposa la legislació penal vigent.

Seran també prohibits els òrgans de premsa que facen apologia de la ideologia feixista caracteritzada per la present llei.

Els bens de les organitzacions i associacions o òrgans de premsa de caràcter feixista seran incautats per l'Estat.

Article 5:

Els Tribunals competents de l'Estat espanyol coneixeran dels assumptes objecte de la present llei.

La Llei sobre l'Avortament reclamava una grautitat total de l'avortament fins i tot per a aquelles dones no inscrites en la Seguretat Social. Establia, així mateix, que és cada dona, per sí sola i lliurement, la que té capacitat per decidir l'interrupció de l'embaràs, sense haver d'al·legar cap tipus de causes. No hi hauria cap límit d'edat per poder avortar, cada dona que té la possibilitat de quedar embarassada ha de tenir el dret de decidir sobre el seu embaràs. El Projecte de Llei determinava, igualment, que les organitzacions feministes pogueren realitzar un control sobre les condicions en que es practicaren els avortaments.

Aquests i altres Projectes de Llei semblants són els que durem al Congrés de Diputats si ens doneu el vostre vot.





**El teu vot per a l'esquerra
que lluita contra
la dreta**

**MOVIMIENT COMUNISTA DEL PAIS VALENCIA
ORGANITZACIO D'ESQUERRA COMUNISTA**